

Wie ben je en waarom ga je in de politiek?

Ik ben van Turkse origine. Ik ben meer dan 20 jaar lerares en pedagogisch adviseur in het stedelijk onderwijs in Gent geweest. In het verenigingsleven heb ik mij 20 jaar lang ingezet voor de emancipatie en gelijkberechtiging van allochtone vrouwen. Van 2001 tot eind 2006 was ik senator, waarbij ik onder meer voorzitterschap van het adviescomité voor gelijke kansen heb bekleed. Tijdens mijn senatorschap heb ik het stemrecht voor migranten op de agenda gezet. Sinds 1 januari 2007 ben ik schepen van personeelsbeleid, administratieve vereenvoudiging en informatica van de stad Gent. De bevordering van de diversiteit bij het stadspersoneel is momenteel mijn grootste zorg.

Ik heb op een bepaald moment ervoor gekozen om mijn oprechte verontwaardiging over de hardnekkige, inhumane vormen van ongelijkheid en onrechtvaardigheid in onze 'welvarende' samenleving, als politica uit te dragen en daarbij politieke slagkracht en invloed te verwerven in de strijd voor een rechtvaardiger samenleving. Vrijheid, gelijkwaardigheid en solidariteit zijn de inspirerende waarden bij mijn politieke arbeid.

Als lerares, als vrijwilligster en als politica, ben ik steeds een bruggenbouwster geweest tussen de verschillende cultuurgemeenschappen.

Wat zijn je prioriteiten?

Als Vlaams parlementslid zal ik mij in het bijzonder toespitsen op onderwijs en tewerkstelling, twee thema's waarin ik een jarenlange ervaring en deskundigheid heb opgebouwd. Tijdens mijn carrière van 20 jaar als pedagogisch adviseur in het stedelijk onderwijs in Gent, heb ik verschillende pedagogische projecten begeleid van kleuter- tot hoger secundair onderwijs. Een van de mooiste projecten daarbij was het stimuleren van de nederlandse taalvaardigheid bij kinderen van Turkse ouders. Als schepen van personeelsbeleid werd ik de twee voorbije jaren geconfronteerd met de problematiek van de diversiteit op de werkvloer en de tewerkstelling van laaggeschoolden. Het hoeft verder geen betoog dat vooral allochtonen de eerste slachtoffers zijn van de crisis op de arbeidsmarkt. Als Vlaams parlementslid zal ik bijgevolg het creëren van gelijke kansen voor allochtonen in onderwijs en tewerkstelling bijzonder ter harte nemen en ter zake ook initiatieven lanceren. Ten slotte is er meer algemeen mijn onvermoeibaar engagement in de strijd tegen de achterstelling en uitsluiting van etnisch-culturele minderheden als drijfveer om politiek alert te blijven.

Wat had je graag anders gezien in het verkiezingsprogramma van je partij?

Ik wil mij beperken tot het onderwijs. Ten eerste wil ik meer het accent gelegd zien op een goed georganiseerd, gediversifieerd en omkaderd volwassenenonderwijs, dat mensen moet toelaten zich op een kwaliteitsvolle wijze bij- en om te scholen op alle niveaus en in alle richtingen. Ten tweede, voor kinderen en volwassenen van vreemde herkomst is de kennis van de Nederlandse taal van cruciaal belang om hun talenten voluit te kunnen ontplooiën en aldus een menswaardig bestaan op te bouwen. Ook hier moeten mijns inziens de inspanningen worden opgedreven. Ten derde moet de in- en doorstroom in het hoger onderwijs niet langer via kortlopende projecten, maar op een duurzame wijze omkaderd worden door diversiteitsconsulenten in hogescholen en universiteiten.